

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області (Криворізький регіон) інформує щодо податкового законодавства

Задекларована праця допомагає розвивати бізнес

Працевлаштували переміщених осіб – можете компенсувати витрати на оплату їх праці.

Ви маєте право на компенсацію витрат на оплату праці за кожну працевлаштовану особу з числа внутрішньо переміщених осіб у розмірі 8000 гривень щомісяця за кожну працевлаштовану особу впродовж трьох місяців.

Увага! Шахраї!

До Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (територія обслуговування - Криворізький регіон) надходять повідомлення про телефонні дзвінки суб'єктам господарювання від невідомих осіб, які представляються посадовими особами державної податкової служби та вимагають грошові кошти, чим дискредитують працівників податкової служби, негативно впливають на їх ділову репутацію та честь.

Наголошуємо, що посадові особи Головного управління ДПС у Дніпропетровській області (ГУ ДПС) діють виключно у рамках законодавства та не мають жодного відношення до таких дзвінків.

Звертаємось до платників податків бути обачними, не піддаватися на провокації. У разі виникнення вказаних ситуацій, вчинення протиправних дій від імені працівників ГУ ДПС, просимо негайно звертатись до Національної поліції за телефоном 102 та до управління з питань запобігання та виявлення корупції ГУ ДПС за телефонами (056) 374 86 40, (056) 374 86 50.

До уваги фізичних осіб – підприємців, які здійснюють продаж власновирощеної, відгодованої чи виготовленої продукції

Відповідно до порядку проведення розрахунків, визначеного розділом II Закону України «Про застосування реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг» (далі – Закон № 265), суб'єкти господарювання зобов'язані проводити розрахунки за товари (послуги) із обов'язковим застосуванням реєстраторів розрахункових операцій або програмних реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО/ПРРО) та видачею споживачам розрахункових документів встановленої форми та змісту на повну суму проведеної операції.

Перелік умов, за яких застосування РРО/ПРРО є не обов'язковим, визначено статті 9 Закону № 265.

Однією з таких умов є право не застосовувати РРО/ПРРО та розрахункові книжки при здійсненні торгівлі продукцією власного виробництва (крім технічно складних побутових товарів, що підлягають гарантійному ремонту, лікарських засобів, виробів медичного призначення, ювелірних та побутових виробів з дорогоцінних металів, дорогоцінного каміння, дорогоцінного каміння органічного утворення та напівдорогоцінного каміння) підприємствами, установами і організаціями усіх форм власності, крім підприємств торгівлі та громадського харчування, у разі проведення розрахунків у касах цих підприємств, установ і організацій з оформленням прибуткових і видаткових касових ордерів та видачею відповідних квитанцій, підписаних уповноваженою особою відповідного суб'єкта господарювання.

Звертаємо увагу, що вказане право стосується лише підприємств, установ і організацій усіх форм власності, тобто юридичних осіб, і не розповсюджує свою дію на фізичних осіб – підприємців.

Враховуючи викладене, продаж власно вирощеної, відгодованої чи виготовленої продукції фізичними особами – підприємцями, незалежно від обраної системи оподаткування, за загальним правилом має здійснюватись із застосуванням РРО/ПРРО.

Внесено зміни до порядку, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11 грудня 2019 року № 1165

Державна податкова служба України інформує про набрання чинності постановою Кабінету Міністрів України від 13 червня 2024 року № 703 «Про внесення змін до порядку, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11 грудня 2019 р. № 1165», розробленої відповідно до Закону України від 23 лютого 2024 року № 3603-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо вдосконалення онлайн-комунікації з платниками податків та уточнення окремих положень законодавства».

Змінами передбачено можливість комунікації платника податку на додану вартість або його представника з комісією з питань зупинення реєстрації податкової накладної / розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних Державної податкової служби України без особистої присутності із застосуванням засобів відеозв'язку для реалізації можливості заслуховування позиції платника податків або його представника під час оскарження рішень комісії з питань зупинення реєстрації податкової накладної / розрахунку коригування територіальних органів ДПС.

З повним текстом постанови можна ознайомитися за посиланням:

<https://tax.gov.ua/zakonodavstvo/podatkove-zakonodavstvo/postanovi-kabinetu-ministr/78994.html>.

Інформаційні матеріали розміщено на вебпорталі ДПС у розділі: Головна / Прес-центр / Презентаційні матеріали / Постанова Кабінету Міністрів України від 13 червня 2024 № 703 «Про внесення змін до порядку, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 11 грудня 2019 року № 1165» (<https://tax.gov.ua/media-tsentr/prezentatsiyini-materiali/794839.html>).

Роз'яснення новацій податкового законодавства, які запроваджуються з 16 червня 2024 року, – спільний вебінар ДПС та АППУ

Новаціям податкового законодавства, які запроваджуються з 16 червня 2024 року, був присвячений черговий спільний онлайн-вебінар ДПС та Асоціації платників податків України.

Представники ДПС роз'яснили основні зміни, які були внесені до Порядку зупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в Єдиному реєстрі податкових накладних та Порядку розгляду скарги щодо рішення про відмову в реєстрації податкової накладної/розрахунку коригування в ЄРПН, про неврахування таблиці даних платника податку на додану вартість, про відповідність платника податку на додану вартість критеріям ризиковості платника. Такі зміни запроваджені постановою КМУ від 13 червня 2024 року № 703.

Зокрема, передбачається, що платник за бажанням може брати участь особисто або через свого представника у розгляді матеріалів скарги в режимі відеоконференції для надання усних пояснень.

Під час заходу спікери відповіли на найпоширеніші запитання, які виникають у платників при реєстрації податкових накладних, та надали рекомендації стосовно окремих випадків.

Нагадуємо, що для оперативної комунікації з бізнесом в органах ДПС діють комунікаційні податкові платформи. Отримати роз'яснення також можна за телефонами «гарячих ліній» та у Контакт-центрі ДПС.

Крім того, на вебпорталі ДПС функціонує розділ «Онлайн-навчання», в якому зібрано корисну для платників інформацію щодо оподаткування. Розділ розміщено за посиланням <https://tax.gov.ua/baneryi/onlayn-navchannya>.

Про подання ФОПом – платником єдиного податку першої та другої груп через Електронний кабінет заяви щодо щорічної відпустки

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області повідомляє, що відповідно до п. 295.5 ст. 295 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платники єдиного податку першої і другої груп, які не використовують працю найманих осіб, звільняються від сплати єдиного податку протягом одного календарного місяця на рік на час відпустки, а також за період хвороби, підтверженої витягом з Електронного реєстру листків непрацездатності (далі – ЄРЛН), якщо вона триває 30 і більше календарних днів.

Згідно з п.п. 298.3.2 п. 298.3 ст. 298 ПКУ інформація про період щорічної відпустки і терміни тимчасової втрати працездатності з обов'язковим доданням витягу з ЄРЛН подається за заявою у довільній формі.

Абзацом першим п. 42 прим. 1.2 ст. 42 прим. 1 ПКУ визначено, що Електронний кабінет забезпечує можливість реалізації платниками податків прав та обов'язків, визначених ПКУ та іншими законами, контроль за дотриманням яких покладено на контролюючі органи, та нормативно-правовими актами, прийнятими на підставі та на виконання ПКУ та інших законів, контроль за дотриманням яких покладено на контролюючі органи.

Вхід до Електронного кабінету здійснюється за адресою: <http://cabinet.tax.gov.ua>, а також через вебпортал ДПС.

Доступ до приватної частини Електронного кабінету (особистий кабінет), яка є індивідуальною персоніфікованою вебсторінкою користувача, надається після проходження користувачем електронної ідентифікації онлайн з використанням кваліфікованого електронного підпису, отриманого у будь-якого Кваліфікованого надавача електронних довірчих послуг, через Інтегровану систему електронної ідентифікації – id.gov.ua (MobileID та BankID), за допомогою Дія Підпис або «хмарного» кваліфікованого електронного підпису.

Фізична особа – підприємець – платник єдиного податку першої та другої груп, яка не використовує працю найманих осіб, скориставшись меню «Листування з ДПС» приватної частини Електронного кабінету має можливість надіслати до контролюючого органу лист, який містить заяву довільної форми щодо періоду щорічної відпустки або терміну тимчасової втрати працездатності зі сканованою копією витягу з ЄРЛН (далі – Заява). Форма підготовки такої кореспонденції передбачає заповнення або вибір із запропонованих наступних реквізитів:

- код ДП, до якого відправляється лист;
- тип документа;
- тематика звернення;
- короткий зміст листа;

- сканований документ, який необхідно завантажити (файл у форматі pdf загальним розміром до 5 МБ).

Протягом одного робочого дня після надсилання Заяви її автора буде повідомлено про вхідний реєстраційний номер та дату реєстрації Заяви в органі ДПС, до якого вона направлена. Інформацію щодо отримання та реєстрації Заяви в органі ДПС платник може переглянути у вкладці «Вхідні» меню «Вхідні/вихідні документи» приватної частини Електронного кабінету.

Акцизний податок з вироблених товарів: платники Дніпропетровщини поповнили загальний фонд держбюджету на понад 130 млн гривень

Протягом січня – травня 2024 року до загального фонду державного бюджету від платників Дніпропетровщини з вироблених товарів надійшло понад 130,0 млн грн акцизного податку. У порівнянні з січнем – травнем 2023 року надходження збільшились майже на 26,6 млн грн, або на 25,7 відсотків. Про це повідомила в. о. начальника Головного управління ДПС у Дніпропетровській області Наталя Федаш.

Як зауважила очільниця податкової служби Дніпропетровщини, наразі легалізація обігу підакцизних товарів – один із пріоритетів у роботі податкових органів. Існування незаконного ринку підакцизних товарів негативно відображається і на рівні бюджетних надходжень, і на якості таких товарів, і на дотриманні прав споживачів.

«Закликаємо суб'єктів господарювання працювати, дотримуючись норм законодавства. Висловлюємо вдячність всім сумлінним платникам, які сьогодні здійснюють важливий внесок в економіку країни – своєчасно і в повному обсязі сплачують податки до бюджетів!», – зазначила керівниця обласної податкової.

Чи подає юридична особа податкову декларацію з плати за землю, якщо земельна ділянка придбана і відчужена в межах одного календарного місяця?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що згідно з п. 286.2 ст. 286 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму плати за землю щороку станом на 01 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію з плати за землю (земельний податок та/або орендна плата за земельні ділянки державної або комунальної власності) (далі – Декларація) на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому ст. 46 ПКУ, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої Декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних Декларацій. При поданні першої Декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається витяг із технічної документації про нормативну грошову оцінку земельної ділянки, а надалі такий витяг подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

Платник плати за землю має право подавати щомісяця звітну Декларацію, що звільняє його від обов'язку подання податкової декларації не пізніше 20 лютого поточного року, протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним (п. 286.3 ст. 286 ПКУ).

За нововідведені земельні ділянки або за новоукладеними договорами оренди землі платник плати за землю подає Декларацію протягом 20 календарних днів місяця, що настає за звітним (абзац перший п. 286.4 ст. 286 ПКУ).

Відповідно до п. 286.1 ст. 286 ПКУ підставою для нарахування земельного податку є:

- а) дані державного земельного кадастру;
- б) дані Державного реєстру речових прав на нерухоме майно;
- в) дані державних актів, якими посвідчено право власності або право постійного користування земельною ділянкою (державні акти на землю);
- г) дані сертифікатів на право на земельні частки (паї);
- ґ) рішення органу місцевого самоврядування про виділення земельних ділянок у натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв);
- д) дані інших правовстановлюючих документів, якими посвідчується право власності або право користування земельною ділянкою, право на земельні частки (паї);
- е) дані Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією, визначеного у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

Пунктом 287.1 ст. 287 ПКУ встановлено, що власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

У разі припинення права власності або права користування земельною ділянкою плата за землю сплачується за фактичний період перебування землі у власності або користуванні у поточному році.

Статтею 126 Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768-III встановлено, що офіційним визнанням і підтвердженням державою факту набуття або припинення відповідного права є державна реєстрація речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень відповідно до Закону України від 01 липня 2004 року № 1952-IV «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень».

Таким чином, з урахуванням п. 287.1 ст. 287 ПКУ, якщо юридичною особою в межах одного календарного місяця поточного року була придбана і відчужена земельна ділянка, то така юридична особа подає Декларацію, в якій визначає податкове зобов'язання по земельному податку за фактичний період перебування у неї земельної ділянки у власності у поточному році.

При цьому у колонці 7 розд. I Декларації зазначається частка днів у місяці, розрахована за формулою: кількість днів володіння або користування у місяці/загальна кількість днів у місяці (примітка 12 до Декларації).

Щодо повноти декларування платниками об'єкта оподаткування для розрахунку МПЗ, у яких розрахункова середня вартість орендованих земель менше розрахункової середньої вартості по Дніпропетровській області та повноти добровільного декларування податків і збо

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Відповідно до підпункту 14.1.114² пункту 14.1 статті 14 ПКУ мінімальне податкове зобов'язання (МПЗ) – це мінімальна величина податкового зобов'язання із сплати податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь, розрахована відповідно до цього Кодексу. Сума мінімальних податкових зобов'язань, визначених щодо кожної із земельних ділянок, право користування якими належить одній юридичній або фізичній особі, у тому числі фізичній особі - підприємцю, є загальним мінімальним податковим зобов'язанням.

МПЗ визначається за період володіння (користування) земельною ділянкою, який припадає на відповідний податковий (звітний) рік (п.п. 38¹.1.4 п. 38¹.1 ст. 38¹ ПКУ).

Пунктом 297¹.5 статті 297¹ ПКУ визначено, що для платників єдиного податку четвертої групи, зокрема, юридичних осіб, різниця між сумою загального мінімального податкового зобов'язання та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок обчислюється шляхом віднімання від загального мінімального податкового зобов'язання загальної суми сплачених протягом податкового (звітного) року податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок.

До суми сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок відносяться:

- єдиний податок; податок на прибуток підприємств (у разі переходу в податковому (звітному) році на спрощену систему оподаткування із загальної);
- податок на доходи фізичних осіб та військовий збір з доходів (чистого оподаткованого доходу) від продажу (реалізації) власної сільськогосподарської продукції (у разі переходу в податковому (звітному) році на спрощену систему оподаткування із загальної);
- податок на доходи фізичних осіб та військовий збір з доходів фізичних осіб, які перебувають з платником податку у трудових або цивільно-правових відносинах (крім доходів, сплачених за придбання товарів у фізичних осіб), з доходів за договорами оренди, суборенди, емфітевзису земельних ділянок сільськогосподарського призначення;
- земельний податок за земельні ділянки, віднесені до сільськогосподарських угідь, які використовуються такими платниками для здійснення підприємницької діяльності (у разі переходу в податковому (звітному) році на спрощену систему оподаткування із загальної);
- рентна плата за спеціальне використання води (у разі її сплати);
- 20 відсотків витрат на сплату орендної плати за віднесені до сільськогосподарських угідь земельні ділянки, орендодавцями яких є юридичні особи, та/або які перебувають у державній чи комунальній власності.

У сумі сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок не враховуються помилково та/або надміру сплачені у податковому (звітному) році суми податків, зборів, платежів.

Слід зазначити, у Дніпропетровській області середня вартість 1 га орендованої землі складає 3,01 тис. грн/га та при наявності орендованої землі сплата ПДФО за договорами оренди відсутня.

Просимо враховувати вищезазначену інформацію при розрахунку МПЗ.

Як фізичній особі – підприємцю – платнику єдиного податку (крім е-резидента) відмовитись від застосування спрощеної системи оподаткування та у яких випадках така відмова є обов'язковою?

Відповідно до п. 298.2 ст. 298 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) відмова від спрощеної системи оподаткування платниками єдиного податку першої – третьої груп здійснюється в порядку, визначеному підпунктами 298.2.1 – 298.2.3 п. 298.2 ст. 298 ПКУ.

Для відмови від спрощеної системи оподаткування суб'єкт господарювання не пізніше ніж за 10 календарних днів до початку нового календарного кварталу (року) подає до контролюючого органу заяву (п.п. 298.2.1 п. 298.2 ст. 298 ПКУ).

Платники єдиного податку можуть самостійно відмовитися від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів, визначених ПКУ, з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому подано заяву щодо відмови від спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів (п.п. 298.2.2 п. 298.2 ст. 298 ПКУ).

Згідно з п.п. 298.2.3 п. 298.2 ст. 298 ПКУ платники єдиного податку, зокрема, фізичні особи – підприємці зобов'язані перейти на сплату інших податків і зборів, визначених ПКУ, у таких випадках та в строки:

- 1) у разі перевищення протягом календарного року встановленого обсягу доходу платниками єдиного податку першої і другої груп та нездійснення такими платниками переходу на застосування іншої ставки – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому відбулося таке перевищення;
- 2) у разі перевищення протягом календарного року обсягу доходу, встановленого п.п. 3 п. 291.4 ст. 291 ПКУ, платниками єдиного податку першої і другої груп, які використали право на застосування інших ставок, встановлених для третьої групи, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому відбулося таке перевищення;
- 3) у разі перевищення протягом календарного року встановленого обсягу доходу платниками єдиного податку третьої групи (крім платників єдиного податку третьої групи – електронних резидентів (е-резидентів)), – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому відбулося таке перевищення;

4) у разі застосування платником єдиного податку іншого способу розрахунків, ніж зазначені у п. 291.6 ст. 291 ПКУ (крім платників єдиного податку третьої групи – електронних резидентів (е-резидентів)), – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому допущено такий спосіб розрахунків.

При цьому п. 291.6 ст. 291 ПКУ передбачено, що платники єдиного податку першої – третьої груп повинні здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) виключно в грошовій формі – готівковій або безготівковій (у тому числі з використанням електронних грошей);

5) у разі здійснення видів діяльності, які не дають права застосовувати спрощену систему оподаткування, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому здійснювалися такі види діяльності;

6) у разі перевищення чисельності фізичних осіб, які перебувають у трудових відносинах з платником єдиного податку, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому допущено таке перевищення;

7) у разі здійснення видів діяльності, не зазначених у реєстрі платників єдиного податку (крім платників єдиного податку третьої групи – електронних резидентів (е-резидентів)), – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) періодом, у якому здійснювалися такі види діяльності;

8) у разі наявності податкового боргу у розмірі, що перевищує суму, визначену абзацом третім п. 59.1 ст. 59 ПКУ, на кожне перше число місяця протягом двох послідовних кварталів – в останній день другого із двох послідовних кварталів.

Слід зазначити, що абзацом третім п. 59.1 ст. 59 ПКУ визначено, що податкова вимога не надсилається (не вручається), а заходи, спрямовані на погашення (стягнення) податкового боргу, не застосовуються, якщо загальна сума податкового боргу платника податків не перевищує ста вісімдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

9) у разі здійснення платниками першої або другої групи діяльності, яка не передбачена у підпунктах 1 або 2 п. 291.4 ст. 291 ПКУ відповідно, – з першого числа місяця, наступного за податковим (звітним) кварталом, у якому здійснювалася така діяльність.

Водночас відповідно до п. 293.8 ст. 293 ПКУ ставки, встановлені пп. 293.3 – 293.5 ст. 293 ПКУ, застосовуються з урахуванням таких особливостей:

1) платники єдиного податку першої групи, які у календарному кварталі перевищили обсяг доходу, визначений для таких платників у п. 291.4 ст. 291 ПКУ, з наступного календарного кварталу за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку другої або третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування.

Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;

2) платники єдиного податку другої групи, які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у п. 291.4 ст. 291 ПКУ, в наступному податковому (звітному) кварталі за заявою переходять на застосування ставки єдиного податку, визначеної для платників єдиного податку третьої групи, або відмовляються від застосування спрощеної системи оподаткування.

Такі платники до суми перевищення зобов'язані застосувати ставку єдиного податку у розмірі 15 відсотків.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу;

3) платники єдиного податку третьої групи (фізичні особи – підприємці), які перевищили у податковому (звітному) періоді обсяг доходу, визначений для таких платників у п. 291.4 ст. 291 ПКУ, до суми перевищення застосовують ставку єдиного податку у розмірі 15 відс., а також зобов'язані у порядку, встановленому главою 1 «Спрощена система оподаткування, обліку та звітності» розд. XIV ПКУ, перейти на сплату інших податків і зборів, встановлених ПКУ.

Заява подається не пізніше 20 числа місяця, наступного за календарним кварталом, у якому допущено перевищення обсягу доходу.

До уваги юридичних осіб – платників єдиного податку четвертої групи!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п.п. 14.1.114 прим. 2 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) мінімальне податкове зобов'язання (далі – МПЗ) – мінімальна величина податкового зобов'язання із сплати податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь, розрахована відповідно до ПКУ. Сума МПЗ, визначених щодо кожної із земельних ділянок, право користування якими належить одній юридичній або фізичній особі, у тому числі фізичній особі – підприємцю, є загальним МПЗ.

Особливості визначення загального МПЗ платників єдиного податку встановлено ст. 297 прим. 1 ПКУ.

Форма податкової декларації платника єдиного податку четвертої групи затверджена наказом Міністерства фінансів України від 19.06.2015 № 578 (далі – Декларація).

Згідно з п.п. 298.8.1 п. 298.8 ст. 298 ПКУ, сільськогосподарські товаровиробники для переходу на спрощену систему оподаткування або щорічного підтвердження статусу платника єдиного податку четвертої групи подають не пізніше 20 лютого поточного року:

- загальну Декларацію з податку на поточний рік щодо всієї площі земельних ділянок, з яких справляється податок (сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ, багаторічних насаджень), та/або земель водного фонду внутрішніх водойм (озер, ставків та водосховищ), – контролюючому органу за своїм місцезнаходженням (місцем перебування на податковому обліку);
- звітну Декларацію з податку на поточний рік окремо щодо кожної земельної ділянки – контролюючому органу за місцем розташування такої земельної ділянки (юридичні особи);
- розрахунок частки сільськогосподарського товаровиробництва (юридичні особи) – контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок за формою, затвердженою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики, за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику;
- відомості (довідку) про наявність земельних ділянок – контролюючим органам за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок.

Поряд з цим відповідно до п. 297 прим. 1.1 ст. 297 прим. 1 ПКУ, зокрема, юридичні особи – платники єдиного податку четвертої групи – власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального МПЗ у складі Декларації за податковий (звітний) рік.

Зокрема, додаток 3 «Розрахунок загального МПЗ за податковий (звітний) рік» є невід'ємною частиною Декларації (далі – Додаток 3) та подається як до звітної Декларації так і до загальної Декларації.

До рядка 4 графи 7 «Позитивне значення різниці між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок» розділу «Розрахункова частина декларації для юридичних осіб» (далі – Розрахункова частина) Декларації переноситься позитивне значення рядка 4 графи 3 «Різниця між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок» розд. II Додатка 3.

Згідно з приміткою до розділу Розрахункова частина Декларації та абзаців другого і третього п. 297 прим. 1.7 ст. 297 прим. 1 ПКУ платник єдиного податку четвертої групи зобов'язаний збільшити визначену в Декларації за наступний за звітним податковий (звітний) рік суму єдиного податку, що підлягає сплаті до бюджету, на суму позитивного значення різниці між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок.

Сума такого збільшення розподіляється між відповідними місцевими бюджетами та перераховується пропорційно частці земельних ділянок сільськогосподарського призначення, розташованих на території відповідної територіальної громади, у загальній площі таких земельних ділянок, власником або користувачем яких є платник податку.

Позитивне значення різниці між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок є частиною зобов'язань з єдиного податку (абзац другий п. 297 прим. 1.8 ст. 297 прим. 1 ПКУ).

При поданні звітних Декларацій до контролюючих органів, які обслуговують територіальні громади, де розташовані земельні ділянки, складається Додаток 3 до звітної Декларації щодо тих земельних ділянок, по яких у платника виникає обов'язок визначати загальне МПЗ, та які розташовані на територіях відповідних територіальних громад, які обслуговує контролюючий орган, до якого подається звітна Декларація.

При цьому показники граф 2 – 10, 12 рядків 1.1 – 1.4 розд. I звітної Декларації заповнюються окремо щодо кожної такої земельної ділянки.

У графах 3, 4, 7, 9 – 12 рядка 2 розд. I Додатка 3 до звітної Декларації зазначається сума показників відповідної графи рядків 1.1 – 1.4 розд. I цього Додатка 3.

Показники граф 2 – 10, 12 рядків 1.1 – 1.4 розд. I Додатка 3 до загальної Декларації заповнюються щодо всіх земельних ділянок, по яких у юридичної особи – платника єдиного податку четвертої групи виникає обов'язок визначати загальне МПЗ (по всіх територіальних громадах).

У графах 3, 4, 7, 9 – 12 рядка 2 розд. I Додатка 3 до загальної Декларації зазначається сума показників відповідної графи рядків 1.1 – 1.4 розд. I цього

Додатка 3.

Показники граф рядка 2 розд. I Додатка 3 до загальної Декларації відповідають сумі відповідних граф рядка 2 розд. I Додатків 3 до звітних Декларацій.

Показники рядків 02, 02.1, 02.2, 02,5 – 02.10 розд. II Додатка 3 до загальної Декларації заповнюються щодо сум сплачених податків, зборів, платежів протягом податкового (звітного) року в цілому по підприємству в гривнях з двома десятковими знаками.

У розділі II Додатка 3 до загальної Декларації: зазначається:

- у рядку 01 «Загальне мінімальне податкове зобов'язання (ЗМПЗ)» – значення показника графи 11 рядка 2 розд. I Додатка 3;
- у рядку 03 «20 відс. витрат на сплату орендної плати» – значення показника рядка 2 графи 12 розд. I Додатка 3;

- у рядку 04 «Різниця між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок» – (+/-) значення різниці між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок (показник рядка 01 - показник рядка 02 – показник рядка 03 розд. II Додатка 3). При цьому позитивне значення переноситься до рядка 4 Розрахункової частини загальної Декларації.

При позитивному значенні рядка 04 розд. II Додатку 3 до загальної Декларації показники рядків 02, 02.1, 02.2, 02,5 – 02.10, 04 розд. II Додатка 3 до звітних Декларацій заповнюються на підставі показників відповідних рядків у Додатку 3 до загальної Декларації пропорційно частці земельних ділянок, зазначених у Додатку 3 до звітних Декларацій (сума показників граfi 3 і 4 рядка 2 розд. I Додатка 3 до звітної Декларації), розташованих на території відповідної територіальної громади, у загальній площі таких земельних ділянок (сума показників граfi 3 і 4 рядка 2 розд. I Додатка 3 до загальної Декларації).

Позитивне значення рядка 04 розд. II Додатка 3 до звітної Декларації переноситься до рядка 4 Розрахункової частини звітної Декларації.

При від'ємному значенні різниці між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок Додатку 3 до загальної Декларації таке значення не переноситься до рядка 4 Розрахункової частини загальної Декларації та не відповідно не заповнюються рядки рядків 02, 02.1 – 02.10, 04 розд. II Додатка 3 до звітних Декларацій.

Отже, при від'ємному значенні різниці між сумою загального МПЗ та загальною сумою сплачених податків, зборів, платежів та витрат на оренду земельних ділянок заповнюються показники граф 2 – 10, 12 рядків 1.1 – 1.4 розд. I звітної Декларації окремо щодо кожної такої земельної ділянки, у графах 3, 4, 7, 9 – 12 рядка 2 розд. I Додатка 3 до звітної Декларації зазначається сума показників відповідної граfi рядків 1.1 – 1.4 розд. I Додатка 3.

У розділі II Додатка 3 до звітної Декларації зазначається:

- у рядку 01 «Загальне МПЗ (ЗМПЗ)» – значення показника граfi 11 рядка 2 розд. I Додатка 3;

- у рядку 03 «20 відс. витрат на сплату орендної плати» – значення показника рядка 2 граfi 12 розд. I Додатка 3.

Подати повідомлення про корупцію

Державна податкова служба України та її територіальні органи підключено до Єдиного порталу повідомлень викривачів.

Єдиний портал повідомлень викривачів (далі – Портал) – це інформаційно-комунікаційна система, яка має комплексну систему захисту інформації з підтвердженою відповідністю згідно із Законом України «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах».

Портал є безпечним та конфіденційним каналом для викривачів. Він мінімізує людський фактор, унеможливує втручання в систему і витік інформації та гарантує заявникам дотримання умов анонімності та конфіденційності, надійний захист персональних даних. Система забезпечує збирання, зберігання, використання, захист, облік, пошук та узагальнення повідомлень та іншої інформації від викривачів, у тому числі даних про їх статус, стан та результати розгляду їх повідомлень.

Викривачі через Портал можуть повідомляти про факти корупції в апараті ДПС та її територіальних органах, свідками яких вони стали.

Якщо вам відомі факти таких правопорушень, повідомляйте про них на Єдиному порталі повідомлень викривачів, який знаходиться за посиланням: <https://whistleblowers.nazk.gov.ua/#/>.

Крім того, нагадуємо, що повідомити про корупцію в органах ДПС можливо через сервіс «Пульс»: електронна скринька: idd@tax.gov.ua;

багатоканальний номер телефону 0 800 501 007 (обравши на інтерактивному голосовому автовідповідачі: фізичним особам напрям «5», працівникам органів ДПС напрям «7»).

Використання суб'єктами господарювання на Дніпропетровщині РРО/ПРРО

До відеогалереї

<https://dp.tax.gov.ua/media-ark/videogalereya/intervyu-ta-publichni-zayavi/11156.html>

Чи передбачена відповідальність у разі несплати/несвоєчасної сплати платником авансового внеску з податку на прибуток підприємств при виплаті дивідендів (частини чистого прибутку) в період дії карантину/воєнного стану?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Порядок сплати податкового зобов'язання з податку на прибуток при виплаті дивідендів визначені п. 57.1 прим. 1 ст. 57 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

У разі прийняття рішення щодо виплати дивідендів платник податку на прибуток – емітент корпоративних прав, на які нараховуються дивіденди, проводить зазначені виплати власнику таких корпоративних прав незалежно від того, чи є оподатковуваний прибуток, розрахований за правилами, визначеними ст. 137 ПКУ (п.п. 57.1 прим. 1.1 п. 57.1 прим. 1 ст. 57 ПКУ).

Відповідно до абзацу першого п.п. 57.1 прим. 1.2 п. 57.1 прим. 1 ст. 57 ПКУ, крім випадків передбачених п.п. 57.1 прим. 1.3 п. 57.1 прим. 1 ст. 57 ПКУ, емітент корпоративних прав, який приймає рішення про

виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), нараховує та вносить до бюджету авансовий внесок із податку на прибуток.

Авансовий внесок розраховується з суми перевищення дивідендів, що підлягають виплаті, над значенням об'єкта оподаткування за відповідний податковий (звітний) рік, за результатами якого виплачуються дивіденди, грошове зобов'язання щодо якого погашене. У разі наявності непогашеного грошового зобов'язання авансовий внесок розраховується зі всієї суми дивідендів, що підлягають виплаті. Авансовий внесок обчислюється за базовою (основною) ставкою, встановленою ст. 136 ПКУ – 18 відсотків. Сума дивідендів, що підлягає виплаті, не зменшується на суму авансового внеску.

При цьому у разі, якщо дивіденди виплачуються за неповний календарний рік, то для обрахунку суми зазначеного перевищення використовується значення об'єкта оподаткування, обчислене пропорційно кількості місяців, за які сплачуються дивіденди. Зазначений авансовий внесок вноситься до бюджету до/або одночасно з виплатою дивідендів.

Авансовий внесок з податку на прибуток перераховують до бюджету на той же рахунок, що й податок на прибуток, при цьому у платіжному дорученні у полі «Призначення платежу» зазначається код сплати – «125» (для авансових внесків, нарахованих на суму дивідендів та прирівняних до них платежів). Наявна переплата з податку на прибуток підприємств не враховується в оплату авансового внеску з податку на прибуток під час виплати дивідендів.

Сума попередньо сплачених протягом податкового (звітного) періоду авансових внесків з податку на прибуток під час виплати дивідендів підлягає зарахуванню у зменшення нарахованого податкового зобов'язання з податку на прибуток, задекларованого у податковій декларації за такий податковий (звітний) період.

У разі, якщо сума авансового внеску, попередньо сплаченого протягом звітного періоду, перевищує суму нарахованого податкового зобов'язання підприємством – емітентом корпоративних прав за такий податковий (звітний) період, сума такого перевищення переноситься у зменшення податкових зобов'язань наступних податкових (звітних) періодів до повного його погашення, а під час отримання від'ємного значення об'єкта оподаткування такого наступного періоду – на зменшення податкових зобов'язань майбутніх податкових (звітних) періодів до повного його погашення.

Обов'язок з нарахування та сплати авансового внеску з податку за визначеною ст. 136 ПКУ базовою (основною) ставкою покладається на будь-якого емітента корпоративних прав (крім платників єдиного податку), що є резидентом, незалежно від того, чи користується такий емітент пільгами із сплати податку, передбаченими ПКУ, чи у вигляді застосування ставки податку іншої, ніж встановлена ст. 136 ПКУ базова (основна) ставка.

Це положення поширюється також на державні некорпоративні, казенні або комунальні підприємства, які зараховують суми дивідендів у розмірі, встановленому органом виконавчої влади, до сфери управління якого належать такі підприємства, відповідно до державного або місцевого бюджету.

При цьому якщо платіж особою називається дивідендом, такий платіж оподатковується під час виплати згідно з нормами, визначеними згідно з положеннями цього пункту, незалежно від того, чи є особа платником податку.

Підпунктом 57.1 прим. 1.5 п. 57.1 прим. 1 ст. 57 ПКУ визначено, що авансовий внесок з податку на прибуток, сплачений у зв'язку з нарахуванням/сплатою дивідендів, є невід'ємною частиною податку на прибуток та не може розцінюватися як податок, який справляється під час репатріації дивідендів (їх сплати на користь нерезидентів) відповідно до п. 141.4 ст. 141 ПКУ, або міжнародних договорів України.

Розрахунок авансового внеску з податку на прибуток підприємств на суму випланих дивідендів (прирівняних до них платежів) здійснюється у Додатку АВ до рядка 20 АВ Податкової декларації з податку на прибуток підприємств (далі – Декларація), форму якої затверджено наказом Міністерства фінансів України від 20.10.2015 № 897, із змінами (далі – Додаток АВ).

У рядку 6 Додатка АВ відображається сума авансового внеску у зв'язку із виплатою дивідендів (прирівняних до них платежів, що має бути сплачена у звітному (податковому) періоді, яка переноситься у рядок 20 АВ Декларації.

Отже, сума авансового внеску при виплаті дивідендів нарахована за результатами останнього (звітного) податкового періоду, відображається в рядку 22 Декларації. Слід зазначити, що задекларована сума податкового та/або грошового зобов'язання, яка зазначена у Декларації або уточнюючому розрахунку до такої Декларації, що подається контролюючому органу у строки, встановлені ПКУ, вважається узгодженою.

У разі якщо платник податків не сплачує узгоджену суму грошового зобов'язання протягом строків, визначених ПКУ, такий платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу у розмірах, визначених пунктами 124.1, 124.1 прим. 1, 124.2 та 124.3 ст. 124 ПКУ.

Поряд з тим, відповідно до п. 125 прим. 1.1 ст. 125 прим. 1 ПКУ ненарахування та/або неутримання, та/або несплата (неперерахування), та/або нарахування, сплата (перерахування) не в повному обсязі податків платником податків, у тому числі податковим агентом, до або під час виплати доходу на користь нерезидента або іншого платника податків, а також нерезидентом, на якого покладено обов'язок сплачувати податок у порядку, встановленому розд. III ПКУ, – тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 10 відс. суми податку, що підлягає нарахуванню та/або сплаті до бюджету. Ті самі дії, вчинені умисно, – тягнуть за

собою накладення штрафу в розмірі 25 відс. суми податку, що підлягає нарахуванню та/або сплаті до бюджету (п. 125 прим. 1.2 ст. 125 прим. 1 ПКУ).

Діяння, передбачені п. 125 прим. 1.2 ст. 125 прим. 1 ПКУ, вчинені повторно протягом 1095 календарних днів, – тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 50 відс. суми податку, що підлягає нарахуванню та/або сплаті до бюджету (п. 125 прим. 1.3 ст. 125 прим. 1 ПКУ).

Діяння, передбачені п. 125 прим. 1.2 ст. 125 прим. 1 ПКУ, вчинені протягом 1095 днів втретє та більше, – тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі 75 відс. суми податку, що підлягає нарахуванню та/або сплаті до бюджету (п. 125 прим. 1.4 ст. 125 прим. 1 ПКУ).

Отже, за не сплату узгодженої суми грошових зобов'язань – суми авансового внеску при виплаті дивідендів нарахованих за результатами останнього (звітного) податкового періоду протягом строків, визначених ПКУ, платник податків притягується до відповідальності у вигляді штрафу у розмірах, визначених пунктами 124.1, 124.1 прим. 1, 124.2 та 124.3 ст. 124 ПКУ.

Крім цього, до платника податків, який не нарахував та/або не утримав, та/або не сплатив (не перерахував), та/або нарахував, сплатив (перерахував) суми авансових внесків при виплаті дивідендів не в повному обсязі, застосовується штраф, передбачений п. 125 прим. 1.1 ст. 125 прим. 1 ПКУ.

Відповідальність за повноту утримання та своєчасність перерахування до бюджету податку, зазначеного в п. 57.1 прим. 1 ст. 57 ПКУ, покладається на платників податку, які здійснюють відповідні виплати (п. 137.3 ст. 137 ПКУ).

Пунктом 11 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ визначено, що штрафні (фінансові) санкції (штрафи) за наслідками перевірок, які здійснюються контролюючими органами, застосовуються у розмірах, передбачених законом, чинним на день прийняття рішень щодо застосування таких штрафних (фінансових) санкцій.

Разом з тим, постановою Кабінету Міністрів України від 09 грудня 2020 року № 1236 «Про встановлення карантину та запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» встановлено з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, з 19 грудня 2020 року до 30 червня 2023 року на території України карантин, продовживши дію карантину, встановленого постановами Кабінету Міністрів України від 11.03.2020 № 211 «Про запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2», від 20.05.2020 № 392 «Про встановлення карантину з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» та від 22.07.2020 № 641 «Про встановлення карантину та запровадження посиленних протиепідемічних заходів на території із значним поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2».

Відповідно до п. 52 прим. 1 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ за порушення податкового законодавства, вчинені протягом періоду з 01 березня 2020 року по останній календарний день місяця (включно), в якому завершується дія карантину, встановленого Кабінетом Міністрів України на всій території України з метою запобігання поширенню на території України коронавірусної хвороби (COVID-19), штрафні санкції не застосовуються, крім санкцій, зокрема, за порушення вимог законодавства в частині нарахування, декларування та сплати податку на додану вартість, акцизного податку, рентної плати.

Постановою Кабінету Міністрів України від 27 червня 2023 року № 651 «Про відміну на всій території України карантину, встановленого з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» відмінено з 24 години 00 хвилин 30 червня 2023 року на всій території України карантин, встановлений з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

Водночас, п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ встановлено, що тимчасово, на період до припинення або скасування воєнного стану на території України, введеного Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 64/2022, затвердженим Законом України «Про затвердження Указу Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24 лютого 2022 року № 2102-IX, справляння податків і зборів здійснюється з урахуванням особливостей, визначених у цьому пункті.

Так, Законом України від 12 травня 2022 року № 2260-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо особливостей податкового адміністрування податків, зборів та єдиного внеску під час дії воєнного, надзвичайного стану» п. 69.2 підрозд. 10 розд. XX ПКУ викладено в такій редакції, зокрема, доповнено абзацом 18 такого змісту:

«У разі виявлення порушень законодавства за результатами проведення перевірок до платників податків застосовується відповідальність згідно з ПКУ, законами, контроль за виконанням яких покладено на контролюючі органи, з урахуванням обставин, передбачених п.п. 112.8.9 п. 112.8 ст. 112 ПКУ, що звільняють від фінансової відповідальності.

При цьому вимоги законодавства щодо мораторію (зупинення) застосування штрафних (фінансових) санкцій (штрафів) на період дії воєнного, надзвичайного стану та/або на період дії карантину, встановленого

Кабінетом Міністрів України на всій території України з метою запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), не застосовуються».

Закон України від 12 травня 2022 року № 2260-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо особливостей податкового адміністрування податків, зборів та єдиного внеску під час дії воєнного, надзвичайного стану» набрав чинності 27.05.2022.

Таким чином, за порушення, які визначені ст. 124 та ст. 125 прим. 1 ПКУ, допущені у зазначеному періоді дії карантину (01.03.2020 – 27.05.2022), штрафні санкції не застосовуються.

Згідно з п.п. 69.1 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, з урахуванням змін внесених Законом України від 13 грудня 2022 року № 2836-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законів України щодо сприяння відновленню енергетичної інфраструктури України» (далі – Закон № 2836), який набрав чинності 03.01.2023, платники податків, які мають можливість своєчасно виконувати обов'язки, звільняються від відповідальності за несвоєчасне виконання таких обов'язків щодо:

- подання звітності, у тому числі передбаченої п. 46.2 ст. 46 ПКУ, за звітні (податкові) періоди – 2021 рік (для звітності, що подається за річний звітний (податковий) період), граничний термін подання якої припадає на період починаючи з 24 лютого 2022 року до 01 червня 2022 року, I квартал 2022 року (для звітності, що подається за квартальний звітний (податковий) період) та звітності за лютий-травень 2022 року (для звітності, що подається за місячний звітний (податковий) період), за умови подання такої звітності до контролюючого органу не пізніше 20 липня 2022 року;

- строків сплати податків та зборів за звітні (податкові) періоди – 2021 рік (для річного звітного (податкового) періоду), I квартал 2022 року (для квартального звітного (податкового) періоду), січень-травень 2022 року (для місячного звітного (податкового) періоду), за умови їх сплати не пізніше 01 серпня 2022 року.

Зміни внесені Законом № 2836 до п.п. 69.1 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ застосовуються починаючи з 27 травня 2022 року.

Отже, тимчасово, на період дії воєнного стану, починаючи з 27.05.2022, превалюють норми в частині звільнення від відповідальності за несвоєчасне виконання платником обов'язків у випадках та за умов, передбачених у п.п. 69.1 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ.

При цьому п.п. 69.1 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ не передбачено звільнення від відповідальності платників податків, які мають можливість своєчасно виконувати свої податкові обов'язки у період дії воєнного стану в Україні, зокрема щодо сплати податкових зобов'язань з податку на прибуток при виплаті дивідендів (авансового внеску із податку на прибуток), визначених податковим законодавством у п.п. 57.1 прим. 1.2 п. 57.1 прим. 1 ст. 57 ПКУ.

Отже, починаючи з 27.05.2022 до платників податків, які мали можливість виконувати свої податкові обов'язки, щодо подання звітності та сплати податків та зборів, але не виконали їх у строки визначені п.п. 69.1 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, з урахуванням змін внесених Законом № 2836, застосовуються штрафні (фінансові) санкції (штрафи).

Звертаємо увагу, що відповідно до п.п. 57.1 прим. 1.2 п. 57.1 прим. 1 ст. 57 ПКУ емітент корпоративних прав, який приймає рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), зобов'язаний нарахувати та внести до бюджету авансовий внесок із податку на прибуток до/або одночасно з виплатою дивідендів. Тобто, не по граничному строку сплати податкового зобов'язання, зазначеного у поданій ним податковій декларації, а до/або одночасно з виплатою дивідендів. Відповідальність за повноту утримання та своєчасність перерахування до бюджету податку, зазначеного в п. 57.1 прим. 1 ст. 57 ПКУ, зокрема за порушення правил нарахування, утримання та сплати (перерахування) авансового з податку на прибуток передбачена ст. 125 прим. 1 ПКУ.

Отже, починаючи з 27.05.2022 та у період дії воєнного стану в Україні платники податків не звільняються від відповідальності щодо сплати податкових зобов'язань з податку на прибуток при виплаті дивідендів (авансового внеску із податку на прибуток) та від застосування до них штрафних (фінансових) санкцій (штрафів), передбачених ст. 125 прим. 1 ПКУ.

Враховуючи викладене, до платників податків, які прийняли рішення про виплату дивідендів своїм акціонерам (власникам), за порушення вимог законодавства в частині ненарахування та/або неутримання, та/або несплати (неперерахування), та/або нарахування, сплати (перерахування) не в повному обсязі суми авансових внесків при виплаті дивідендів застосовуються штрафні (фінансові) санкції (штрафи), передбачені ст. 125 прим. 1 ПКУ.

Така відповідальність за порушення вимог законодавства, зокрема за порушення правил нарахування, утримання та сплати (перерахування) авансового з податку на прибуток, застосовується, починаючи з 27.05.2022 року.

До уваги юридичних осіб – платників єдиного податку 3 групи, які мають у власності (оренді) сільськогосподарські земельні ділянки на територіях, внесених до переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії...

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до п.п. 14.1.114 прим. 2 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) МПЗ – це мінімальна величина податкового зобов'язання із сплати податків, зборів, платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі

органи, пов'язаних з виробництвом та реалізацією власної сільськогосподарської продукції та/або з власністю та/або користуванням (орендою, суборендою, емфітевзисом, постійним користуванням) земельними ділянками, віднесеними до сільськогосподарських угідь, розрахована відповідно до ПКУ. Сума МПЗ, визначених щодо кожної із земельних ділянок, право користування якими належить одній юридичній або фізичній особі, у тому числі фізичній особі – підприємцю, є загальним МПЗ.

Першим роком, за який визначається мінімальне податкове зобов'язання, є 2022 рік (п. 64 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ).

МПЗ визначається за період володіння (користування) земельною ділянкою, який припадає на відповідний податковий (звітний) рік (п.п. 38 прим. 1.1.4 п. 38 прим. 1.1 ст. 38 прим. 1 ПКУ).

Згідно з абзацом першим п. 297 прим. 1.1 ст. 297 прим. 1 ПКУ платники єдиного податку – власники, орендарі, користувачі на інших умовах (в тому числі на умовах емфітевзису) земельних ділянок, віднесених до сільськогосподарських угідь, а також голови сімейних фермерських господарств, у тому числі щодо земельних ділянок, що належать членам такого сімейного фермерського господарства та використовуються таким сімейним фермерським господарством, зобов'язані подавати додаток з розрахунком загального МПЗ у складі податкової декларації за податковий (звітний) рік.

Форма податкової декларації платника єдиного податку третьої групи (юридичні особи) затверджена наказом Міністерства фінансів України від 19.06.2015 № 578 (далі – Декларація).

Розрахунок загального МПЗ за податковий (звітний) рік здійснюється у додатку до річної Декларації.

Тимчасово, на період до припинення або скасування воєнного стану на території України, справляння податків і зборів здійснюється з урахуванням особливостей, визначених п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ.

Положеннями п. 69.15 п. 69 підрозд. 10 розд. XX ПКУ, визначено, що не нараховується та не сплачується загальне МПЗ за земельні ділянки, земельні частки (паї), що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих російською федерацією територіях України, зокрема, з 01 березня 2022 року до 31 грудня 2022 року – у частині земельних ділянок, земельних часток (паїв), що перебувають у власності чи користуванні юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців.

Сума МПЗ за земельні ділянки (земельні частки (паї), визначені п.п. 69.15 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, визначається пропорційно кількості місяців, коли такі земельні ділянки (земельні частки (паї) підлягали оподаткуванню платою за землю або єдиним податком четвертої групи.

Поряд з цим, п.п. 69.14 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ встановлено, що за період з 01 січня 2022 року до 31 грудня 2022 року не нараховується та не сплачується плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) за земельні ділянки (земельні частки (паї), що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих Російською Федерацією територіях України, та перебувають у власності або користуванні, у тому числі на умовах оренди, фізичних осіб, та за період з 01 березня 2022 року до 31 грудня 2022 року – в частині земельних ділянок, що перебувають у власності або користуванні, у тому числі на умовах оренди, юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців.

Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією (далі – Перелік територій), визначається у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

Перелік територій, затверджений наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 22.12.2022 № 309 (далі – Наказ № 309).

Починаючи з 01 січня 2023 року, за земельні ділянки (земельні частки (паї), що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих Російською Федерацією територіях України, які включені до Переліку територій, плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) не нараховується та не сплачується за період з першого числа місяця, в якому було визначено щодо відповідних територій дату початку активних бойових дій або тимчасової окупації, до останнього числа місяця, в якому було завершено активні бойові дії або тимчасова окупація на відповідній території.

Дати початку та завершення активних бойових дій або тимчасової окупації визначаються відповідно до даних Переліку територій.

Таким чином, якщо юридична особа – платник єдиного податку третьої групи, яка має у власності (користуванні) земельні ділянки, віднесені до сільськогосподарських угідь, що розташовані на територіях, на яких певний період 2022 року велися бойові дії або тимчасово окупованих збройними формуваннями російської федерації відповідно до Переліку територій, затвердженого Наказом № 309, повинна визначити за січень – лютий 2022 року загальне МПЗ за такі земельні ділянки та подати Додаток у складі Декларації за 2022 рік.

За період 2023 року, на який поширюються норми п.п. 69.14, 69.15, п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ щодо ненарахування плати за землю, не нараховується загальне МПЗ за такий період.

Враховуючи вищезазначене, юридична особа – платник єдиного податку третьої групи, яка має у власності (оренді) земельні ділянки, віднесені до сільськогосподарських угідь, що розташовані на територіях, на яких протягом 2022 року (або певний період 2022 року) велися бойові дії або тимчасово окупованих збройними формуваннями російської федерації відповідно до Переліку територій, затвердженого Наказом № 309,

повинна визначити за січень – лютий 2022 року загальне МПЗ за такі земельні ділянки та подати Додаток у складі Декларації за 2022 рік.

У разі якщо юридична особа має підстави не нараховувати та не сплачувати єдиний МПЗ у 2023 році (п.п. 69.14, п.п. 69.15 п. 69 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ), то вона повинна подати Додаток у складі Декларації за 2023 рік з декларуванням об'єктів оподаткування – кадастрових номерів, площ земельних ділянок та не нараховувати податкові зобов'язання з МПЗ (декларування з прочерками та «0»).

Податкова адреса ФОПа – тимчасово окупована територія: чи утримують суб'єкти господарювання ПДФО з доходів, виплачених такому ФОПу?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що згідно з п.п. 38.9 п. 38 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України (далі – ПКУ), під час нарахування (виплати) фізичним особам – підприємцям, місцезнаходженням або місцем проживання яких є тимчасово окупована територія (незалежно від системи оподаткування), доходу від здійснення ними підприємницької діяльності суб'єкт господарювання та/або самозайнята особа, які нараховують (виплачують) такий дохід, зобов'язані утримати податок на доходи фізичних осіб у джерела виплати. При цьому на таких осіб не поширюється дія п. 177.8 ст. 177 ПКУ та п.п. 2 п. 297.1 ст. 297 ПКУ.

Доходи від здійснення підприємницької діяльності, оподатковані відповідно до п.п. 38.9 п. 38 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ, не включаються до загального оподаткованого доходу фізичної особи – підприємця та/або доходу фізичної особи – підприємця – платника єдиного податку.

Відповідно до п. 177.8 ст. 177 ПКУ під час нарахування (виплати) фізичній особі – підприємцю доходу від здійснення нею підприємницької діяльності, суб'єкт господарювання та/або самозайнята особа, які нараховують (виплачують) такий дохід, не утримують податок на доходи фізичних осіб у джерела виплати, якщо фізичною особою – підприємцем, яка отримує такий дохід, надано копію документа, що підтверджує її державну реєстрацію відповідно до закону як суб'єкта підприємницької діяльності. Це правило не застосовується в разі нарахування (виплати) доходу за виконання певної роботи та/або надання послуги згідно з цивільно-правовим договором, коли буде встановлено, що відносини за таким договором фактично є трудовими, а сторони договору можуть бути прирівняні до працівника чи роботодавця відповідно до підпунктів 14.1.195 та 14.1.222 п. 14.1 ст. 14 ПКУ.

Згідно з п.п. 2 п. 297.1 ст. 297 ПКУ платники єдиного податку звільняються від обов'язку нарахування, сплати та подання податкової звітності з податку на доходи фізичних осіб у частині доходів (об'єкта оподаткування), що отримані в результаті господарської діяльності платника єдиного податку першої – четвертої групи (фізичної особи) та оподатковані згідно з главою 1 розд. XIV ПКУ.

Відповідно до положень п. 38 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ тимчасово, на період проведення антитерористичної операції та/або здійснення заходів із забезпечення проведення операції Об'єднаних сил (ООС), для платників податків, які станом на 14 квітня 2014 року мали місцезнаходження (місце проживання) на тимчасово окупованій території, що визнана такою відповідно до постанови Верховної Ради України від 17 березня 2015 року № 254-VIII «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями» (далі – Постанова ВРУ № 254), або в населених пунктах на лінії зіткнення, та/або платників податків, які мають об'єкти оподаткування місцевими податками, зборами на цих територіях, справляння податків і зборів здійснюється з урахуванням особливостей, визначених у п. 38 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ.

В п.п. 38.1 п. 38 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ наведено поняття тимчасово окупованої території як території окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, визначеної відповідно до Постанови ВРУ № 254, на якій органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження. Перелік населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, визначається Кабінетом Міністрів України. Такий перелік населених пунктів затверджено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 07.11.2014 № 1085-р (далі – Розпорядження № 1085-р).

Крім того, п. 1 Постанови ВРУ № 254 визнано тимчасово окупованими територіями окремі райони, міста, селища і села Донецької та Луганської областей, в яких відповідно до Закону України від 16 вересня 2014 року № 1680-VII «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» (далі – Закон № 1680) запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування, до моменту виведення усіх незаконних збройних формувань, російських окупаційних військ, їх військової техніки, а також бойовиків та найманців з території України та відновлення повного контролю України за державним кордоном України.

Згідно з ст. 1 Закону № 1680 (в редакції, чинній на момент його прийняття) тимчасово, на три роки з дня набрання цим Законом чинності, запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей, до яких належать райони, міста, селища, села, що визначаються рішенням Верховної Ради України.

Пунктом 1 Постанови Верховної Ради України від 17 березня 2015 року № 252-VIII «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування» (далі – Постанова ВРУ № 252) визначено, що до окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких, відповідно до Закону № 1680, тимчасово

запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування, належать райони або їх частини, міста, селища і села, що знаходяться на територіях, які розташовані між державним кордоном України з російською федерацією, урізом води Азовського моря та лінією, яка визначена додатком до Постанови ВРУ № 252, що відповідає Мінському меморандуму від 19 вересня 2014 року. Лінія з прив'язкою до місцевості з найменуванням населеного пункту, орієнтиру на місцевості та географічними координатами наведена у додатку до Постанови ВРУ № 252.

Таким чином, для визначення приналежності певної території до тимчасово окупованих територій для цілей п.п. 38.9 п. 38 підрозд. 10 розд. XX «Перехідні положення» ПКУ слід керуватись Розпорядженням № 1085-р та додатком до Постанови ВРУ № 252.

ФОПу – «спрощенцю» III групи контролюючий орган анулював реєстрацію платника ПДВ в останні дні кварталу: визначення ставки єдиного податку

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області звертає увагу, що відповідно до абзаців першого – четвертого п. 184.2 ст. 184 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) анулювання реєстрації платника податку на додану вартість (далі – ПДВ), на підставі, визначеній у п.п. «а» п. 184.1 ст. 184 ПКУ, здійснюється за заявою платника податку, а на підставах, визначених у підпунктах «б» – «з» п. 184.1 ст. 184 ПКУ, може здійснюватися за заявою платника податку або за самостійним рішенням відповідного контролюючого органу.

Якщо щодо особи, зареєстрованої платником податку до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, внесено запис про державну реєстрацію припинення юридичної особи (крім перетворення) або підприємницької діяльності фізичної особи – підприємця або якщо до реєстру платників єдиного податку внесено запис про застосування спрощеної системи оподаткування, що не передбачає сплати податку на додану вартість (далі – ПДВ), анулювання реєстрації проводиться контролюючим органом автоматично на підставі відповідних відомостей, отриманих згідно із Законом України від 15 травня 2003 року № 755-VI «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань» зі змінами та доповненнями або за даними реєстру платників єдиного податку.

Анулювання реєстрації платника ПДВ здійснюється на дату подання заяви платником ПДВ або прийняття рішення контролюючим органом про анулювання реєстрації.

Контролюючий орган, який прийняв самостійне рішення про анулювання реєстрації платника податку, зобов'язаний письмово повідомити особу протягом трьох робочих днів після дня анулювання такої реєстрації (п. 184.10 ст. 184 ПКУ).

Згідно з п.п. 5 п. 293.8 ст. 293 ПКУ у разі анулювання реєстрації платника ПДВ у порядку, встановленому розд. V ПКУ, платники єдиного податку зобов'язані перейти на сплату єдиного податку за ставкою у розмірі 5 відс. (для платників єдиного податку третьої групи) або відмовитися від застосування спрощеної системи оподаткування шляхом подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку чи відмови від застосування спрощеної системи оподаткування не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу, в якому здійснено анулювання реєстрації платником ПДВ.

Оскільки нормами глави 1 «Спрощена система оподаткування, обліку та звітності» розд. XIV ПКУ у разі анулювання реєстрації платника ПДВ не передбачено іншого терміну для подання заяви щодо зміни ставки єдиного податку чи відмови від застосування спрощеної системи оподаткування після закінчення терміну, ніж визначений п.п. 5 п. 293.8 ст. 293 ПКУ, то фізична особа – підприємець – платник єдиного податку третьої групи, якій контролюючим органом анульовано реєстрацію платника ПДВ в останні дні кварталу, буде перебувати на спрощеній системі оподаткування та застосовувати ставку єдиного податку у розмірі 3 відс. протягом такого кварталу та наступного кварталу, в якому такій особі необхідно у визначені ПКУ строки (не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку наступного календарного кварталу в якому здійснено анулювання реєстрації платником ПДВ) подати заяву щодо переходу на сплату єдиного податку за ставкою у розмірі 5 відс. або заяву щодо відмови від застосування спрощеної системи оподаткування.

Податкова знижка за навчання: які документи подаються разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платник податку на доходи фізичних осіб (далі – податок) має право на податкову знижку за наслідками звітного податкового року.

Перелік витрат, дозволених до включення до податкової знижки, визначено у п. 166.3 ст. 166 ПКУ.

До даного переліку включається сума коштів, сплачених платником податку на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти таким платником податку та/або членом його сім'ї першого ступеня споріднення та/або особи, над якою встановлено опіку чи піклування, або яку влаштовано до прийомної сім'ї, дитячого будинку сімейного типу, якщо такого платника податку призначено відповідно опікуном, піклувальником, прийомним батьком, прийомною матір'ю, батьком-вихователем, матір'ю-вихователькою (п.п. 166.3.3 п. 166.3 ст. 166 ПКУ).

Підстави для нарахування податкової знижки із зазначенням конкретних сум відображаються платником податку у річній податковій декларації, яка подається по 31 грудня включно наступного за звітним податкового року (п.п. 166.1.2 п. 166.1 ст. 166 ПКУ).

Згідно з п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ до податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року платником податку витрати, підтверджені відповідними платіжними та розрахунковими документами, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх покупця (отримувача)), а також копіями договорів за їх наявності в яких обов'язково повинно бути відображено вартість таких товарів (робіт, послуг) і строк оплати за такі товари (роботи, послуги).

Копії зазначених у п.п. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ документів (крім електронних розрахункових документів) надаються разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи, а оригінали цих документів не надсилаються контролюючому органу, але підлягають зберіганню платником податку протягом строку давності, встановленого ПКУ (абзац перший п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

У разі якщо відповідні витрати підтверджені електронним розрахунковим документом, платник податків зазначає в податковій декларації лише реквізити електронного розрахункового документа (абзац другий п.п. 166.2.2 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Для документального підтвердження витрат, що включаються до податкової знижки, контролюючий орган не має права вимагати від платника податку надання документів та/або їх копій, які містяться в автоматизованих інформаційних і довідкових системах, реєстрах, банках (базах) даних органів державної влади та/або органів місцевого самоврядування, інформація з яких безоплатно отримується контролюючими органами відповідно до ПКУ та міститься в інформаційних базах центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику (п.п. 166.2.3 п. 166.2 ст. 166 ПКУ).

Суспільні відносини, що виникають у процесі реалізації конституційного права людини на освіту, прав та обов'язків фізичних і юридичних осіб, які беруть участь у реалізації цього права регулює Закон України від 05 вересня 2017 року № 2145-VIII «Про освіту» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2145).

Частиною шостою ст. 79 Закону № 2145 встановлено, що розмір та умови оплати за навчання, підготовку, перепідготовку, підвищення кваліфікації, за надання додаткових освітніх послуг встановлюються договором.

Враховуючи викладене, фізична особа – платник податку, яка має право скористатися податковою знижкою щодо суми коштів, сплачених за навчання зобов'язана подати до контролюючого органу разом з податковою декларацією про майновий стан і доходи копії платіжних та розрахункових документів, зокрема, квитанції, фіскальні чеки, прибуткові касові ордери, що ідентифікують надавача послуг і особу, яка звертається за податковою знижкою (їх отримувача), а також копію договору з навчальним закладом, в якому обов'язково повинно бути відображено заклад освіти – надавача послуг і здобувача освіти – отримувача послуг, вартість таких послуг і строк оплати за такі послуги; довідку про отримані у звітному році доходи; документи, які підтверджують ступінь споріднення (у разі компенсації вартості здобуття дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти члена сім'ї першого ступеня споріднення), тощо.

До уваги платників податків та зборів!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що порядок заповнення реквізиту «Призначення платежу» платіжної інструкції під час сплати (стягнення) податків, зборів, митних, інших платежів, єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, внесення авансових платежів (передоплати), грошової застави, а також у разі їх повернення, затверджений наказом Міністерства фінансів України від 22.03.2023 № 148 зі змінами та доповненнями (далі – Порядок).

Пунктом 2 розд. II Порядку, зокрема, визначено, що під час сплати податків, зборів на бюджетні рахунки платник у реквізиті «Призначення платежу» платіжної інструкції заповнює такі поля:

«Код виду сплати»;

«Додаткова інформація запису».

У полі «Код виду сплати» платник заповнює код виду сплати, визначений Переліком кодів видів сплати, які використовуються платниками, згідно з додатком 1 до Порядку;

у полі «Додаткова інформація запису» платник заповнює інформацію щодо переказу коштів у довільній формі. Суб'єкти господарювання, які проводять господарську діяльність на підставі ліцензії та/або спеціального дозволу, зазначають інформацію щодо звітного (податкового) періоду, за який сплачуються податкові зобов'язання, та дозвільного документа (вид дозвільного документа, номер, дата).

Сплата, зокрема, податків, зборів на бюджетні рахунки оформлюється за кожним напрямом перерахування та кожним кодом виду сплати окремою платіжною інструкцією (п. 3 розд. II Порядку).

У разі коли платником при сплаті, зокрема, податків, зборів на бюджетні рахунки у реквізиті «Призначення платежу» платіжної інструкції не зазначено або зазначено код виду сплати, який відсутній у додатку 1 до Порядку, вважається, що платник сплатив грошове зобов'язання за кодом виду сплати 101 (п. 4 розд. II Порядку).

У разі сплати, зокрема, податку, збору готівкою платник у реквізиті «Призначення платежу» платіжної інструкції, оформленої у паперовій формі, заповнює відповідну інформацію, яку надавач платіжних послуг використовує в повному обсязі при виконанні платіжної операції на переказ коштів готівкою (п. 8 розд. II Порядку).

Пунктом 9 розд. II Порядку визначено, що сплата, зокрема, податку, збору здійснюється платником безпосередньо, а у випадках, передбачених законодавством, – податковим агентом або представником платника.

Відповідно до п. 11 додатка «Указівки щодо заповнення реквізитів платіжної інструкції, оформленої в паперовій або електронній формі» до Інструкції про безготівкові розрахунки в національній валюті користувачів платіжних послуг, затвердженої постановою Правління Національного банку України від 29 липня 2022 року № 163 (далі – Інструкція № 163), у реквізиті «Отримувач» під час сплати платежів до бюджету зазначаються найменування (повне або скорочене) відповідної установи, на ім'я якої відкрито рахунки для зарахування надходжень до державного та/або місцевих бюджетів, території та код бюджетної класифікації.

При цьому платіжна інструкція – це розпорядження ініціатора надавачу платіжних послуг щодо виконання платіжної операції (п.п. 15 п. 6 розд. I Інструкції № 163).

Облік готівки у вигляді благодійних внесків, які збирає благодійна організація, у тому числі у «скриньки»

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Відповідно до п.п. 2 п. 58 розд. VI Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 29 грудня 2017 року № 148 із змінами та доповненнями (далі – Положення № 148), готівка, що надходить до кас, повинна своєчасно та в повній сумі оприбутковуватися.

Згідно з п. 11 розд. II Положення № 148 готівка, що надходить до кас, оприбутковується в день одержання готівки в повній сумі.

Оприбуткуванням готівки в касах установ/підприємств та їх відокремлених підрозділів, які проводять готівкові розрахунки із застосуванням реєстраторів розрахункових операцій (далі – РРО) та з оформленням їх касовими ордерами і веденням касової книги, є здійснення обліку готівки в повній сумі її фактичних надходжень у касовій книзі на підставі прибуткових касових ордерів.

Оприбуткуванням готівки в касах відокремлених підрозділів установ/підприємств, які проводять готівкові розрахунки із застосуванням РРО без ведення касової книги, є забезпечення зберігання щоденних фіскальних звітних чеків (щоденних Z-звітів) в електронній формі протягом строку, визначеного п. 44.3 ст. 44 Податкового кодексу України, і занесення інформації згідно з фіскальними звітними чеками/електронними фіскальними звітними чеками до відповідних книг обліку (Книги обліку розрахункових операцій (далі – КОРО) – у разі її використання на період виходу з ладу РРО чи відключення електроенергії). Установа/підприємство визначає місце та спосіб зберігання відокремленими підрозділами щоденних фіскальних звітних чеків (щоденних Z-звітів) у електронній формі.

Оприбуткуванням готівки в касах відокремлених підрозділів установ/підприємств, які проводять готівкові розрахунки із застосуванням програмних РРО (далі – ПРРО) без ведення касової книги, є забезпечення щоденного створення засобами ПРРО у паперовій та/або електронній формі фіскальних звітних чеків та подання їх до фіскального сервера контролюючого органу засобами телекомунікацій, а також направлення створених ПРРО електронних розрахункових документів та повідомлень для їх реєстрації і довгострокового зберігання до фіскального сервера.

Оприбуткуванням готівки в касах суб'єктів господарювання, які проводять готівкові розрахунки із застосуванням КОРО без застосування РРО, є занесення даних розрахункових квитанцій до КОРО.

Суми готівки, що оприбутковуються, мають відповідати суммам, визначеним у відповідних касових (розрахункових) документах (п. 13 розд. II Положення № 148).

Пунктом 25 розд. III Положення № 148 передбачено, що приймання готівки в касу проводиться за прибутковим касовим ордером (додаток 2 до Положення № 148), підписаним головним бухгалтером або особою, уповноваженою керівником установи/підприємства. До прибуткових касових ордерів можуть додаватися документи, які є підставою для їх складання.

Порядок визначення строків здавання готівкової виручки (готівки) та ліміту каси встановлено розд. V Положення № 148.

Враховуючи викладене, благодійна організація повинна оприбуткувати у касі з оформленням прибуткового касового ордеру готівкові кошти, отримані як благодійні внески, у тому числі вилучені із «скриньки», та у визначені законодавством строки здати готівку до установ банку для зарахування на рахунок.

У яких випадках реєстраційна заява за формою № 1-ПДВ подається не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу?

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області інформує.

Порядок реєстрації платником ПДВ визначено ст. 183 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) та розділом III Положення про реєстрацію платників податку на додану вартість, затвердженого наказом Міністерства фінансів України від 14.11.2014 № 1130, який зареєстровано в Міністерстві юстиції України 17.11.2014 за № 1456/26233 (із змінами) (далі – Положення № 1130).

Відповідно до п. 3.6 розд. III Положення № 1130 у разі обрання або переходу на спрощену систему оподаткування, зміни ставки єдиного податку або відмови від спрощеної системи оподаткування особа реєструється платником ПДВ у порядку, визначеному ПКУ, та за загальними правилами, встановленими Положенням № 1130. Реєстрація таких осіб здійснюється не раніше дати зміни системи оподаткування з урахуванням положень ст. 293 розд. XIV ПКУ, якими встановлюються ставки єдиного податку для платників третьої групи, що передбачають сплату ПДВ та не передбачають сплати цього податку.

Реєстраційна заява за формою № 1-ПДВ у таких випадках подається з урахуванням таких особливостей, зокрема:

а) особа, яка не зареєстрована платником ПДВ та не застосовує спрощеної системи оподаткування, у разі бажання перейти на спрощену систему оподаткування із застосуванням ставки єдиного податку, що передбачає сплату податку на додану вартість, в обов'язковому порядку подає реєстраційну заяву та повинна одночасно відповідати вимогам:

- встановленим для третьої групи платників єдиного податку (крім платника єдиного податку, який відповідає абзацу четвертому п. 293.3 ст. 293 розд. XIV ПКУ);

- визначеним п. 181.1 ст. 181 або п. 182.1 ст. 182 розд. V ПКУ.

Реєстраційна заява за формою № 1-ПДВ подається не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, з якого така особа бажає перейти на сплату єдиного податку зі ставкою, що передбачає сплату податку на додану вартість (п.п. 3 п. 3.6 розд. III Положення № 1130);

б) платник єдиного податку першої – другої груп може самостійно добровільно прийняти рішення про перехід на сплату єдиного податку зі ставкою, що передбачає сплату ПДВ, якщо така особа одночасно відповідає вимогам:

- встановленим для третьої групи платників єдиного податку;

- визначеним п. 181.1 ст. 181 або п. 182.1 ст. 182 розд. V ПКУ.

Реєстраційна заява за формою № 1-ПДВ подається не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, з якого така особа бажає перейти на сплату єдиного податку зі ставкою, що передбачає сплату ПДВ (п.п. 5 п. 3.6 розд. III Положення № 1130).

Отже, реєстраційна заява за формою № 1-ПДВ подається не пізніше ніж за 15 календарних днів до початку календарного кварталу, з якого особа бажає перейти на сплату єдиного податку із ставкою, що передбачає сплату ПДВ, у разі переходу на спрощену систему оподаткування або зміни групи платника єдиного податку.

Єдиний внесок: до уваги самозайнятих осіб!

Головне управління ДПС у Дніпропетровській області нагадує, що відповідно до ст. 20 Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» із змінами та доповненнями (далі – Закон № 2464) контролюючим органам з метою перевірки правильності нарахування, обчислення, повноти і своєчасності сплати єдиного внеску на загальнообов'язкового державного страхування (єдиний внесок) надається доступ до персоналізованих відомостей про заробітну плату (дохід, грошове забезпечення, допомогу, компенсацію) застрахованих осіб, на яку нараховано і з якої сплачено страхові внески.

Таким чином, фізичні особи – підприємці або особи, які провадять незалежну професійну діяльність, що мають основне місце роботи, не повинні повідомляти контролюючі органи про факт сплати за них єдиного внеску роботодавцем.